

ΦΡΟΥ-ΦΡΟΥ.

“Ο κ. Κασιμάτης συνετέλεσεν εἰς τὴν ἐφεύρεσιν τοῦ Νοομέτρου.

“Ο κ. Τρικούπης θὰ συντελέσῃ νὰ ἐφευρεθῇ τὸ βοόμετρον.

Τοῦ βοόμετρου τὸ μηδενικὸν θὰ τὸ κατέχῃ ἡ Δεληγιαρίττις καὶ τὸ 100° Τρικούπης.

“Ωστε πάλιν ὁ Τρικούπης θὰ ἔχῃ ἀπὸ κάτω του τὸν Δεληγιαρίττιν.

Τοῦτο δὲ πιστεύομεν διτὶ θὰ εὐχαριστήσῃ καὶ τοὺς δύο.

Πάλιν τὰ νέα “Αβδηρα” θὰ πλουτισθῶσιν ἀπὸ νέον κατόρθωμα.

“Εχομεν τὰ νέα “Αβδηρα” ἔνα πλοϊον σακάτικο καὶ ἔνα γιερό” καὶ πρόκειται νὰ φύγῃ ὁ βασιλῆς μας.

Δὲν τὸν βάζομε σ’ τὸ γιερό, νὰ ἔχουμε ἔνα ἔξοδο, ἀλλὰ τὸν τοποθετοῦμεν εἰς τὸ σακάτικο καὶ τοῦ λέμε:

— Μὴ φοβᾶσαι, θὰ σοῦ ἔχομε καὶ τὸ γιερὸ κατόπι, ἀν πάθη τὸ σακάτικο τίποτα, ἔνα σάλο καὶ πλάφ! σ’ τὴν Θάλασσα κι’ ἀπὸ τὴν Θάλασσα σ’ τὸ γιερό.

Αὐτὸ ἑσσοφίοθη δ. κ. πρωθυπουργός μας καὶ τὸ σόφισμά του κατέπιε μεθ’ ὥδοντς διλλοντρίσιμους δλῶν τῶν ἐπὶ τῶν ναυτικῶν ὑπουργός μας Γεώργιος Βούλγαρης.

Χουντούτιδες λειποτάκται ἐκ τοῦ τουρκικοῦ καταφεύγουσιν δλονὲν ἐδῶ καὶ φιλοξενοῦνται, καθὰ οἱ ἕδιοι μεθ’ ὑπερηφανεῖας λέγουν, εἰς τὸ σεράῃ τῆς ἀστυνομίας.

Πολὺ φοβούμεθα μήπως τοὺς προσελκύῃ ὁ κ. Τρικούπης διὰ νὰ τοὺς κατατάξῃ εἰς τὸν στρατὸν τῆς ὑπηρεσίας.

Δὲν πειράζει ἀν εἶναι Τούρκοι, διότι ὁ κ. Τρικούπης σκοπεύει δλῶν τοὺς στρατιώτας τῆς ὑπηρεσίας, μὲ τὰ βαρέα καθήκοντα τὰ δποῖα θὰ τοὺς ἀναθέσῃ, νὰ τοὺς ἀλλάξῃ τὴν πλοτιν.

‘Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει δ. κ. πρωθυπουργός θὰ ἐπονομά-
ζηται: ἀρχιχουντούτης.

Τὰ ρουσφέτια εὑρίσκονται εἰς τὰ κυνικά των καύματα.

‘Ἐξ αὐτῶν καίονται οἱ παύδενοι καὶ δροσίζονται οἱ διορίζομενοι.

‘Ἐνθυμούμεθα δταν ἡρώτησαν ἐν ἐκ τῶν τρομερῶν πατίων, ποῖον ἀγαπᾷ περισσότερον:

— Τὴν μαμά σου ή τὸν μπαμπά σου;

‘Απήντησε:

— ‘Δγαπῶ τὴν σαλάτα.

*Ἀν ἐρωτήσουν κανένα ἄλλο τρομερὸ παιδίον:

— Ποῖον προτιμᾶς, τὸ πεσδὸν ή τὸ ἐνεστὸς ὑπουργεῖον;

Θ’ ἀπαντήσῃ:

— Προτιμῶ τὰ ρουσφέτια.

ΣΚΕΨΙΣ.

‘Η ‘Αγγλίς εἶναι τσάϊ· ή Γερμανίς μπέρα, ή Γαλλίς βορδὼ, ή Ἰσπανίς κονιάκ, ή παρισινή σαμπάνια καὶ ή Ἑλληνίς παγωτόν.

ΑΝ ΔΕΝ ΉΤΟ ΣΑΤΑΝΑΣ.

“Οταν γελᾷ, τὰ γέλοιά της ζηλεύει ἡ ἀθωότης,
Κι’ ή συφορά γιὰ ἔλεος ζητεῖ τὸ δάκρυό της.

“Οταν τὴν συλλογίζωμαι, μαγεύομαι, καὶ . . . φρίτω·
“Ἄχ! ἀν δὲν ἦτο Σατανᾶς, τί ἄγγελος θὰ ἦτο!

Κωστήζης.

ΕΙΣ ΛΕΥΚΩΜΑ ΚΟΡΗΣ.

“Οπως κλεισοῦμε σὲ κλουβάκι χρυσοφτέρου γο κανάρι
Γιὰ νὰ χύνῃ τῆς λαλίδες του μεσ’ τὸ σπῆτι μας τὴν χάρη,
Σὲ τετράστιχο κλεισμένη κι’ ή καρδιά μου σὰν πουλὶ¹
Χίλια δυὸς τὸ λεύκωμά σου χέλια δυὸς γιὰ σὲ λαλεῖ!

Κωστήζης.

ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗ.

Βύρεθη ἐπὶ τέλους ὑπουργὸς ἐπὶ τῆς Παιδείας “Ελληνίς ἐννοήσας διτὶ χωρὶς σωματικῆς ἀναπτύξεως ἡ διανοητικὴ μόνη δύναται νὰ ἀπαρτίζῃ εὔμορφες Μαϊμοῦδες, ἀλλ’ ὅχι καὶ ἀνθρώπους.

Βύχαριστως ἥκούσαμεν διτὶ δ. κ. Μαυροκορδάτος οὐ μόνον ἀνεκήρυξε τὴν γυμναστικὴν μάθημα ὑποχρεωτικὸν, ἀλλὰ καὶ ἔλαβεν οὕτως εἰπεῖν αὐτὴν ὑπὸ τὴν ἰδιαιτέραν του εὔνοιαν, ἐπισκεπτόμενος τὰ Γυμναστήρια — πρῶτος αὐτὸς μεταξὺ δλῶν τῶν ἐν τῆς παιδείας ὑπουργῶν — συσκεπτόμενος μετὰ τῶν Γυμνασιαρχῶν καὶ τοῦ δραστηρίου διευθυντοῦ καὶ διοργανωτοῦ τῶν Γυμναστηρίων κ. Φωκιανοῦ, μελετῶν δὲ νὰ συνδυάσῃ τὴν γυμναστικὴν μετὰ τῶν πρώτων στοιχείων τῆς στρατιωτικῆς ἐκπαίδευσεως.

‘Απὸ προχθὲς ἥδη καθ’ ἐσπέραν ὑπὲρ τοὺς τριακοσίους μαθητὰς γυμνασίων συρρέουσι μετὰ ζήλου γυμναζόμενοι ὑπὸ τοῦ πρωσαπτικοῦ τῶν Γυμναστηρίων ὑπὸ τὴν ἀνωτάτην ἐποπτείαν τοῦ κ. Φωκιανοῦ.

‘Ο κ. ὑπουργὸς προτίθεται νὰ πολλαπλασιάσῃ τὰ Γυμναστήρια, συνιστῶν τοιαῦτα ἐν παρ’ ἐκάστῳ γυμνασίῳ καὶ ἀλλα παρὰ τοῖς δημοτικοῖς σχολείοις.

Καλὸν θὰ ἦτο ἐὰν καὶ ἐταιρία τις Γυμναστικὴν ὑπὸ σπουδάσιων ἀνδρῶν συγχρότουμένη ἔφερεν εἰς βοήθειαν τοῦ δημοσίου τὴν ἰδιωτικὴν ἐνέργειαν, ητίς σκοπίμως διευθυνθεῖ μόνη ἀποβάλλει καὶ τῆς δράσεως τοῦ κράτους τελεσιουργῶτέρα.

‘Απὸ τῆς προσεχοῦς ἐδδομάδος ἀρχονται ἐν τῷ Γυμναστηρίῳ καὶ αἱ στρατιωτικαὶ ἀσκήσεις.

Ταῦτα πάντα μετὰ μεγίστης χαρᾶς ἀναγράφομεν, ἐφ’ ὃ συγχαίρομεν τῷ κ. ὑπουργῷ τῆς παιδείας, ἀπαιτοῦντες ἐν νὰ μὴ χαλαρωθῶσιν αἱ ἐνέργειαι του πρὸν ή καταλήξουν εἰς συστηματικὴν ἐξάπλωσιν τῆς ἀσκητικῆς καὶ στρατιωτικῆς γυμναστικῆς καθ’ δλον τὸ Κράτος.